

Oponentský posudek k uznání diplomové práce Mgr. Lukáše Hendrycha na téma „Úřad evropského veřejného žalobce“ za práci rigorózní

Předložená práce se zabývá institucí evropského veřejného žalobce. Jedná se nepochybně o téma velmi aktuální vzhledem k tomu, že jde o instituci, která doposud nezačala plně fungovat a s jejím fungováním se pojí mnoho otázek, na které bude nutné průběžně reagovat kupříkladu v rámci vydaného jednacího řádu. Je na místě zdůraznit, že má-li být zvolené téma zpracováno takovou formou, aby obsahově naplňovalo náležitosti práce rigorózní, je třeba do značné míry vycházet i z pramenů zahraniční proveniencí. Také tato skutečnost pak činí ze zvoleného tématu téma relativně obtížné na jeho zpracování. K této výzvě přistoupil autor práce velmi svědomitě a podstatná část použitých zdrojů je sepsaná v anglickém jazyce.

Práce se skládá z celkem 96 stran vlastního textu, který se kromě úvodu a závěru člení do 7 kapitol. Množství použité literatury je nadprůměrné. Jazyková a stylistická úroveň práce je na výborné úrovni, práce je čtivá. Citační norma je zachována. Jediný nedostatek z hlediska formální stránky práce se týče nepsání teček na konci poznámek pod čarou, což je však třeba považovat pouze za marginálii. K systematické práci je třeba uvést, že jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují.

Po obsahové stránce jde o práci velmi kvalitní. Autor nejprve představuje historický vývoj a specifický průběh legislativního procesu při přijímání nařízení upravující institut evropského veřejného žalobce. Dále se zabývá organizační strukturou nově zřízeného úřadu a správně se zaměřuje na tzv. double hat problem a na otázku vztahu evropského žalobce a evropského pověřeného žalobce, kdy tyto okruhy precizně rozebírá. Čtvrtá kapitola je věnována působnosti a výkonu pravomoci úřadu. V té autor nejprve představuje směrnici 2017/1371 včetně její interpretace ve smyslu soudního rozhodnutí ESD ve věci Tarrico, načež přistupuje k rozboru transpozice směrnice do právního řádu ČR, v rámci něhož se vhodně zabývá mj. otázkou souběhu trestných činů, které (ne)spadají do působnosti úřadu. Autor se dále zabývá procesně právním rámcem fungování úřadu, konkrétně pak především zahájením vyšetřování (investigation) a jeho vedením specificky s přihlédnutím k tomu, že je třeba vycházet z aparátu a norem jednotlivých členských států, a trestním stíháním (prosecution) včetně otázky soudního přezkumu procesních úkonů veřejného žalobce. Šestá kapitola se věnuje vztahu úřadu k jiným institucím a ke státům, které nejsou součástí úřadu. V poslední kapitole pak autor představuje novely zákonů, které na vznik úřadu reagovaly.

Z obsahové roviny je dále na místě velmi kvitovat četné vlastní názory a postoje autora v rámci předložené práce stejně jako výbornou práci se zdroji. Lze shrnout, že předložená práce představuje velmi kvalitní zpracování zvoleného tématu, a splňuje veškeré náležitosti pro její uznání za práci rigorózní ve smyslu čl. 49 odst. 4 opatření děkana PF UK č. 17/2017.

Závěr: Oponent doporučuje uznat práci Mgr. Hendrycha na téma „Úřad evropského veřejného žalobce“ za práci rigorózní.

V Praze dne 28. 3. 2021

JUDr. Dalibor Šelleng, Ph.D.

oponent